

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 - GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abbon. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel: 6845 41

Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

=====
nadruk verboden

22e jaargang nr. 20

=====
27 januari 1978

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Ons onderwerp voor vandaag dient van actuele aard te zijn. Daarom wil ik eens met u spreken over :

D R O O M B E E L D E N

=====

Mogelijk meent u, dat een dergelijke titel nooit actueel kan zijn. Maar denk aan nog eens: Mogelijk hebt u naar de regerings-verklaring geluisterd, of u bezig gehouden met de bijna zekere opmars naar vrede in het oosten en dergelijke zaken.

Breng u deze zaken even te binnen en u voelt onmiddellijk, waar ik met deze titel naar toe wil gaan. Want droombeelden zijn in feite denkbeelden, die niet waar te maken zijn en toch behandeld worden, alsof zij waar zouden kunnen worden.

Voorbeelden van een dergelijke redeneer en denkwijze zijn er te over. In uw land beslissen de hogere inkomens. Toch wil men vooral de lagere inkomens sparen. De hogere zullen dus offers moeten brengen. Jawel, iedereen, maar ik niet, zo schijnt men te denken.

Anderen schijnen uit te gaan van het standpunt, dat men ondanks alles de bestaande toestand kan continueren. Wat ook al onmogelijk is. Uw land zal niet alleen zich moeten beperken in een groei van gemeenschappelijke uitgaven, maar het zal daarnaast ook belangrijke veranderingen in zijn sociaal en economisch gedrag aan moeten brengen.

Zou men daartoe niet overgaan, dan kan men rekenen, dat binnen enkele jaren een failliet of opheffing volgt van een groot aantal industrieën, die niet tijdig in staat waren een belangrijk en loonintensief deel van hun productie over te brengen naar een van de ontwikkelingslanden.

Ik ben mij er van bewust, dat het niet bepaald leuk klinkt, wanneer ik dit stel, Maar zo is het nu eenmaal.

Een ander voorbeeld van vreemde denkwijzen: U hebt nu weer een kabinet. De ministerpresident gaat daarbij uit van het denkbeeld, dat het in ieder geval juridisch juist tot stand is gekomen en dat men van een juridisch standpunt zal moeten blijven handelen, daar dit ongetwijfeld juist en rechtvaardig is. Daarbij vergeet hij, dat juristerij aardig is voor vaklieden, maar dat hij in feite moet regeren voor mensen, een volk, dat alles behalve in juridische termen denkt en leeft.

M.a.w.: zijn denkbeelden omtrent een strakke, maar juiste en rechtvaardige, vrome regering is niet door te voeren, zolang hij niet de mensen achter zich weet te krijgen. Maar wanneer hij de mensen achter zich wil krijgen, kan hij weer niet alles doen, wat nodig is om werkelijk te regeren en het land voor verdere economische rampen te behoeden.

Wanneer je alleen van menselijke of alleen van technisch-wetenschappelijke standpunten uitgaat, loopt de zaak snel mis. Dat wordt wel duidelijk, wanneer u beseft, wat het werkelijke konflikt is tussen Sadat en Begin.

Sadat was de eerste, die een gebaar wilde maken. Hij kwam en werd zo warm ontvangen, dat hij bijna sateh werd. Eerst daarna ging ook Begin bij de vijand op visite en vele mooie en hoopvolle woorden werden gesproken. Maar sindsdien hebben de arabieren vergeefs gezongen: Begin toch Begin...

Deze deed in feite niets. Want ook hij durft verdere concessies in feite niet aan. Ook hij is gebonden aan een partij en ook in zijn land zijn het in feite de meer extreme groepen, die grotendeels de dienst uitmaken.

Toegeven is voor hem dus moeilijk, in feite bijna onmogelijk. Maar Sadat kan ook niet verder gaan, dan hij is gegaan, wanneer hij niet tenminste enige resultaten van zijn gedurfd optreden kan laten zien.

Buitenstaanders kunnen nu uitroepen, dat er toch nog gesproken kan worden. Maar in feite is praten ook al bijna onmogelijk geworden, tenzij er snel iets gebeurt, iets gedaan wordt. Maar werkelijk iets doen in de richting van de tegenstanders betekent voor beide staatslieden een politieke en mogelijk zelfs lijflije ondergang.

Zoals reeds eerder gezegd: Wie droomt van een snelle en blijvende vrede in het nabije oosten, droomt verkeerd.

Er zijn hier heel wat moeilijkheden te verwachten en zelfs op kortere termijn behoeft men er niet op te rekenen, dat alles verder zonder geweld zal verlopen.

Helaas zien wij overal op de wereld de mensen op een soortgelijke wijze aan de slag gaan, waarbij zij zich maar niet voor kunnen stellen, dat zij het met hun plannen en denkbeelden ook wel eens fout zouden kunnen hebben.

U wilt nog meer voorbeelden? Denk dan eens aan de kwestie over de levering van verrijkt uranium. Op het eerste gezicht lijkt het alles niet zo onredelijk: men heeft toch "zekerheden" gekregen? En bovendien, het is voor Nederland een aardige winst en bovendien werk voor een paar mensen. Want het nederlandse centrifuge-procedé is inderdaad goed en voordelig.

Maar dit product gaat naar landen, die daaruit uiteindelijk plutonium maken. En wat dan? Deze mensen kunnen daarmee bommen maken. Zij zeggen nu wel, dat geen haar op hun hoofd daaraan denkt, maar wie zijn zij?

In bijna alle derde landen zijn in feite extremisten van links of rechts aan het bewind!

Machtstrijd met alle middelen blijkt voor hen de gewone wijze van strijden en regeren te vormen. En deze groepen zouden geen plutonium bommen maken, wanneer dit voor hen mogelijk is en een grote uitbreiding van machtsmiddelen betekent? Wie dit gelooft, lijdt aan een gebrek van werkelijkheidszin. Dat beloften, die men van dergelijke regeringen krijgt, ook maar enige blijvende waarde hebben, is volgens mij een droombeeld.

Vergeet niet, wat de feiten zijn: de heersende groepen daar gaan uit van macht, leven en strijden voor macht, leger, politie, rechterlijke macht zijn voor hen geen instanties, die het volk dienen te beschermen, maar middelen om hun macht meer algemeen en schijnbaar wettig uit te kunnen oefenen. Voor hen betekent het beschikken over atoomwapens in feite een grotere onaantastbaarheid in eigen land en een toename van hun internationale macht.

En veronderstelt u nu, dat mensen, die zo leven en denken, werkelijk van stappen als het maken van plutoniumwapens af zouden zien, alleen maar omdat zij iets hebben beloofd aan een groepje mensen aan de andere kant van de wereld, die stellen, dat dit niet juist is?

Maar degenen, die de levering van verrijkt uranium voort willen zetten of door willen drijven, zullen hier antwoorden, dat je op een gegeven ogenblik toch wel op het fatsoen en de beloften van andere staten zult moeten vertrouwen. Het feit, dat men niet met volkeren, maar met kleine kasten te doen heeft, die reeds in het verleden hebben aangetoond het met de waarheid en eerlijkheid niet al te nauw te nemen, schijnt men over het hoofd te blijven zien.

De mens bouwt kennelijk droombeelden op, die passen bij zijn belangen en inzichten om daardoor de werkelijkheid te kunnen vergeten. Neem nu b.v. eens de vakbonden.

Op het punt van al, wat wij voor de arbeiders bereikt hebben, zo roepen zij luidkeels, is geen weg terug meer mogelijk. Maar, zo voegen zij er aan toe - want ook zij voelen toch wel enige nattigheid - wij zijn bereid veel langzamer voort te gaan.

Alsof dit iets verandert. Wanneer je op de verkeerde weg bent en alleen maar iets langzamer voort gaat, kom je uiteindelijk toch bij het verkeerde doel uit. Wanneer je geen stap terug kunt doen, is het zeker, dat de zaak verkeerd blijft lopen en ondanks alle speculaties is de kans uitermate gering, dat je alsnog op het rechte spoor terecht zult komen en je welvaartsdromen alsnog waar zult kunnen maken.

Uit deze voorbeelden - slechts enkele uit een onoverzienbare veelheid - zal ^{men} beseffen, dat dromen gevaarlijk kunnen zijn. Leven betekent naar ik meen ook toch wel, dat je een klein beetje realist moet zijn.

Je kunt nu wel menen, dat de wereld beter en mooier zou zijn, wanneer zij anders was, maar zij is nu eenmaal niet anders. Je kunt stellen, dat de mensen van alles kunnen bereiken, wanneer zij veranderen, maar mensen veranderen niet of slechts zeer traag en over vele generaties voldoende om de noodzakelijke instelling te bereiken.

Aan de hervormers en drammers van deze wereld vraag ik op grond van dit alles, hoe zij zich de door hen steeds genoemde als op korte termijn mogelijke veranderingen dan wel voorstellen. Door alleen maar te handelen, of je droom waar is, maak je

haar nog niet tot werkelijkheid.

En wie meent, dat hij de problemen van het heden op kan lossen door plannen te maken voor vele jaren, desnoods honderd jaren in de toekomst, is natuurlijk ook een dwaas. Je kunt mogelijk de richting bepalen, waarin de gebeurtenissen en de oplossing van bepaalde problemen zich schijnt te bewegen, maar daaraan zul je dan zoveel energie besteden, dat je de werkelijke problemen niet meer juist kunt aanpakken.

Er zijn in het heden vele voorbeelden te vinden van dromen, die verkeerd zijn en waren. Neem als voorbeeld eens de sinds jaren nagestreefde "spreiding van kennis". Wie hieruit, zoals in uw land en sommige andere landen steeds meer gebeurt, afleidt, dat een ieder, bekwaam daartoe of niet, het recht moet hebben een academische opleiding te volgen, vergeet, dat academici de best betaalde banen plegen te hebben en daarnaast altans in schijn de meest interessante en belangrijke werkkring.

Het gevolg is niet alleen, dat men in korte tijd een grote overvloed aan academici ter beschikking heeft, maar bovendien met het feit, dat de "gemakkelijkste" studierichtingen veel meer afgestudeerden leveren, dan je ooit in een dergelijk specialisme zou kunnen gebruiken en nu aan de gemeenschap de eis stellen, dat zij ook de positie in kunnen nemen, waartoe hun studie hen huns inziens recht geeft.

Een ander nadeel is, dat de toevloed aan de universiteiten dermate groot wordt, dat zelfs met veel kosten de mogelijkheid niet meer bestaat voldoende faciliteiten te scheppen om alle studerende ook een goede en gedegen opleiding te geven.

Een ander nadeel is, dat degenen, die gestudeerd hebben, geneigd zijn zichzelf als bijzondere mensen te beschouwen, zodat zij alleen in hoogste nood en dan nog met grote tegenzin eenvoudige arbeid zullen willen verrichten. En toch heeft de maatschappij in verhouding meer behoefte aan metselaars, trambestuurders, verloophalers dan aan academici - wanneer je kijkt naar de voor een geordende en zich ontwikkelende maatschappij nodige aantallen.

Tenzij een volk heel erg rijk en welvarend is, zal het zich ook niet kunnen permitteren, alle minder aangename, of vuile baantjes aan gastarbeiders uit andere en armere landen over te laten.

Zeker, wanneer uw eigen mensen daar geen zin meer in hebben, is het natuurlijk voor u erg prettig, dat uw straten geveegd worden door turken, tunesiërs, algerijnen e.d. Maar dat moet wel in feite - gezien de kosten en noodzakelijke toelagen - heel duur betaald worden.

Men zou degenen, die een dergelijk beroep uit willen oefenen, natuurlijk zoveel kunnen bieden, dat ook de mensen uit eigen land voor een dergelijke beloning bereid zijn aan het werk te gaan. Maar de moeilijkheid is, dat de "geschoolde arbeiders" en "academici" het onaanvaardbaar vinden, dat een vullisman meer zou verdienen dan zij met al hun kunde.

Dus gastarbeiders! Maar degene, die hierdoor geen werk heeft en ook niet bereid is dergelijke arbeid te verrichten, eist wel een redelijk inkomen van de gemeenschap. Want hij heeft er toch ook recht op goed en menswaardig te leven. Nietwaar?

Men vertaalt dergelijke zaken op zijn eigen wijze. Kijk maar eens naar de term " spreiding van inkomen". In deze droom verdienen allen bijna het zelfde. Waarbij men dan maar over het hoofd ziet, dat de beter verdienenden in ieder geval niet minder willen gaan verdienen, zodat je dan alle lonen zou moeten optrekken, tot een ieder ongeveer een ton per jaar verdient. En wie kan dat betalen?

Doelmatigheid speelt in dergelijke dromen zelden een rol. Men vindt je reactionair, wanneer je er b.v. op wijst, dat het opleiden van een academicus het volk als geheel aardig wat kost, zodat het slechts redelijk is, dat men alleen die academici opleidt, waaraan werkelijk behoefte bestaat, of binnen afzienbare tijd kan bestaan.

Men zal een dergelijk standpunt wel erg rechts vinden. Maar wanneer je eens nagaat, hoeveel er in uw land jaarlijks nutteloos aan onderwijs wordt uitgegeven is de konklusie, dat hieruit allerhande problemen ontstaan. U moogt wat dat betreft nog blij zijn, dat u in Nederland woont.

In Duitsland heeft men door de algemene studiemogelijkheden reeds heel wat meer moeilijkheden gekregen. Overigens met het gevolg, dat men de vrijheid van academische studie daar al weer ongemerkt sterk heeft verminderd. Het ontstaan van vele terreur en actiegroepen in dit land, met alle spanningen en alle geweld en nood daaruit voortkomende, is mede te danken aan het overmatig opleiden van academici en hogerschoolden, voor wie geen emplot was binnen de termen, van hetgeen men hen had geleerd, te verwachten.

Heel wat mensen heeft men door hun opleiding een gevoel van recht en status gegeven, zonder hen ook maar de mogelijkheid te bieden dit op kortere termijn maatschappelijk waar te maken.

Een mens wil zichzelf waarmaken. Hij wenst een positie, enige belangrijkheid en wel volgens zijn mogelijkheden en opleiding. Met alle droombeelden, die men de mensen bijbrengt, is men bijna vergeten, dat een mens alleen belangrijk is, wanneer hij binnen de gemeenschap werkelijk kan functioneren en dat hierbij zijn status en rechten mede afhankelijk dienen te zijn, van hetgeen hijzelf weet waar te maken en te bereiken.

Ik ben mij er van bewust, dat dit de meesten onder u onaangenaam in de oren zal klinken. Want u bent eveneens met vele droombeelden vertrouwd geraakt en de werkelijkheid is iets, waar ook velen van u niet al te veel voor gevoelen.

Maar dromen komen steeds weer in konflikt met de werkelijkheid, zelfs wanneer je over voldoende macht zou beschikken om ze altans voor enige tijd waar te maken. Kijk in dit verband maar eens naar de russen.

De dromers daar denken nog steeds, dat Moskou voor alle kommunisten hetzelfde dient te zijn als Rome voor het katholicisme. Men noemt zich mogelijk geen paus en noemt zijn raad niet het college van kardinalen. Maar men heeft de neiging zich te gedragen, alsof men inderdaad onfeilbaar zou zijn en pretendeert, dat enige redelijke kritiek onaanvaardbaar is op de zelfde wijze, als dit in Rome nog steeds het geval is.

In Rusland heeft men op het ogenblik te maken met een nog steeds toenemende verbruiksbehoefte bij het volk. Het werkelijke levenspeil is in dit land voor de gemiddelde verbruiker sedert de laatste wereldoorlog met ongeveer 40 tot 45% gestegen.

Dit betekent, dat de eisen, die men stelt, steeds hoger komen te liggen, zowel wat kwaliteit en beschikbaarheid betreft. Dit legt een belasting op de eigen industrie en het daarin gevolgde systeem, maar betekent daarnaast, dat in toenemende mate eisen worden gesteld aan de industrieën der sateliet-landen.

Wat betekent, dat men in deze satelietstaten zich niet bepaald gelukkig gevoelt, daar immers de beste artikelen naar Rusland gaan en in eigen land niet of bijna niet te krijgen zijn, ofschoon men weet, dat zij gemaakt worden. Dit is ook op het ogenblik het geval.

Rusland heeft dus aan de ene kant te kampen met een eigen volk, dat steeds meer een - voor u overigens nog bescheiden - luxe eist en krijgt gelijktijdig steeds meer te kampen met onwil en verzet in het volk van de andere kommunistische landen.

Een verzet, dat moeilijker te aanvaarden en te bestrijden is, omdat het in feite niet gaat tegen de partij en het systeem als zodanig, maar tegen misbruiken, tegen het regime, zoals het nu functioneert.

Wat dat betreft: ik verbaas mij er steeds weer over, dat dromers en theoretici maar niet schijnen te begrijpen, dat de gewone mensen zelden of nooit in verzet komen tegen een bepaalde leer, een partij, een systeem. Daartegen verzetten zich altijd weer enkelingen, kleine groepen, die een andere droom hebben. Maar de massa komt eerst in beweging, wanneer zij haar belangen door de heersende machten te zeer geschaad ziet, danwel er van overtuigd is terecht bepaalde eisen te kunnen stellen, waaraan de machthebbers niet tegemoet willen komen.

Of je nu spreekt over Nederland danwel over Rusland of andere staten, deze reactie van het volk is overal ongeveer gelijk. Je kunt dergelijke ontwikkelingen natuurlijk met geweld bestrijden. Je kunt b.v. - zoals in Rusland nu reeds gebeurt - de controlemogelijkheden van de geheime politie vergroten en haar macht doen toenemen. Men heeft b.v. in de laatste 18 maanden het aantal erkende en aangestelde tipgevers daar bijna verdubbeld.

Daarnaast grijpt men in dit land naar allerhande stunts, die het volk een gevoel van belangrijkheid moeten geven en enige bereidheid tot het brengen van offers tot stand moeten brengen. Zoals de laatste stunts in de ruimtevaart.

Waarbij men dient te beseffen, dat het hierbij niet, zoals u mogelijk meent, om een experiment gaat, maar dat men hier het begin wil maken met het vestigen van een betrekkelijk groot en permanent te bezetten ruimtestation, dat voorlopig ontworpen is voor een optimale bezetting met 32 personen, de mogelijkheid heeft gedurende enige tijd maximaal rond 100 personen op te nemen en een minimale en permanente bezetting door 7 personen zal vereisen.

Een op zich mooi project,, al zal het nog wel enige jaren duren, voor men daarmee klaar is. In de eerste plaats hoopt men door dit sukses het eigen volk er dieper van te overtuigen, dat de offers, die men brengt, werkelijk noodzakelijk en goed besteed zijn. Daarnaast zal men suggereren, dat alleen een volk, dat dergelijke dingen kan doen, werkelijk groot en belangrijk is en eens alle verworpenen der aarde van hun kapitalistische slavenhouders zal kunnen bevrijden.

Het zal u duidelijk zijn, dat een dergelijke ontwikkeling in de ruimtevaart, politiek bezien, niet zo aangenaam is. Maar de Amerikanen hebben de mogelijkheid tot het bouwen van een ruimteplatform eveneens. Het ontwerpen van de space shuttle hangt eveneens samen met overigens nog vage ideeën omtrent de bouw van permanente ruimtestations, waarvan men er dan hoopt meerdere gelijktijdig in omloop te kunnen hebben.

De werkelijke betekenis van dit alles zal wel aardig wat verschillen van de dromen, die gewone mensen koesteren in dit verband. De mensen in Rusland dromen er van, dat hun kosmonouten binnenkort de voet op Mars zullen zetten en ook nog verder in het zonnestelsel voort zullen trekken.

Men droomt er van, dat op deze wijze de waarde en meerwaardigheid van eigen volk en systeem, zowel technisch als in heldenmoed, tot uitdrukking zal worden gebracht.

Maar de politici zullen eerder dergelijke ontwikkelingen zien als een mogelijkheid om de beschikking te krijgen over machtsmiddelen, die het hen mogelijk zullen maken de invloed te verwerven, die zij zich wensen.

Het zijn deze politici, die, met fraaie woorden, uit de inkomsten van het volk, de gelden voor dergelijke experimenten ter beschikking stellen. Maar het doel van dergelijke politici is in de eerste plaats het verwerven van en behouden van macht op aarde. En dat vergeet men wel eens.

Droom dus niet van een ruimtevaart, waarbij men allereerst steeds verder weg flitst, tot men uiteindelijk de sterren kan bereiken en beseft, dat de huidige ontwikkeling van de ruimtevaart allereerst ten doel heeft satellietstations in omloop te brengen, van waaruit atoombommen kunnen worden neergeworpen op bijna elke plaats ter aarde, zo men dit verkiest, zonder dat daartegen enig werkelijk verweer mogelijk is.

Ik weet, dat deze feiten niet zo aangenaam klinken. Maar wanneer u droomt over ruimtevaart, zo moet u zich ook realiseren, dat degenen, die beschikken over de middelen om die ruimtevaart mogelijk te maken, vooral de mensen zijn, die boven alles geïnteresseerd zijn in macht op aarde.

De mens heeft gemeenlijk te weinig oog voor dergelijke tegenstellingen tussen zijn dromen en de feiten. Neem b.v. de Usa. Men zal menen, dat Carter het daar goed doet. Maar in feite doet de man het er zo best niet. Hij is in grote moeilijkheden en heeft daarom getracht, door middel van een belastingvermindering, zijn eigen aanzien bij de gewone man enigszins op te vijzelen.

Maar meent u, dat deze maatregel hem in dank wordt afgenomen door degenen, die hierdoor de mogelijkheid tot het ontvangen van staatsopdrachten en subsidies voor hun bedrijven aanmerkelijk zien verminderen? Zeker, men kan zich moeilijk verzetten tegen een dergelijke populaire maatregel, maar er zijn andere methoden om dit varkentje te wassen. En vergeet niet, dat dergelijke bedrijven door hun lobby's erg machtig zijn in de senaat.

Ook hier dient men zich te realiseren, wat er in feite gaande is. Er wordt gespeeld om de macht. En vergeet nooit, dat macht altijd in handen is van weinigen en nimmer het eigen deel is van de volkeren, namens wie deze macht wordt uitgeoefend.

Excessen zullen steeds meer voorkomen, omdat in het volk

steeds minder mensen bereid zijn alle uitvloeisels van die macht en de machtsuitoefening zonder meer te aanvaarden. Het antwoord op deze toestand kan alleen maar liggen in het ontstaan van een politiestaat, danwel het komen van een periode van werkelijke anarchie.

Je kunt nu eenmaal wel dromen, maar niet in werkelijkheid rekenen met een geleidelijke ontwikkeling, waarin de wereld steeds beter en de mens steeds medemenselijker zal worden.

Zelfs het droombeeld van de mens, die steeds verder geestelijk bewust wordt, is deels een illusie, daar de bewusteren immers ophouden als mens in verschijning te treden. Zeker, de mens kan steeds meer bewustzijn verwerven en onder de mensen zullen er altijd ook weer eenlingen zijn, die dit inderdaad doen.

Maar vergeet niet, dat veel van de z.g. goedheid van mensen te danken is aan hun welvaart. U bent zeer geïnteresseerd in de ellende van anderen - u in dit land. Het regent bij u steeds weer gironummers en het regent zelfs nog stortingen op die nummers ook.

Maar als u morgen honger hebt, wanneer u morgen opeens met veel minder toe moet komen zelfs, denkt u dan, dat u zich nog steeds blijft afvragen, of anderen er erger aan toe zijn en offers zult willen brengen om hen bij te staan? Of zult u dan zeggen: zeker, dat is erg voor hen, maar nu moeten wij toch eerst eens voor onszelf zorgen?

U acht dit laatste niet geheel onmogelijk? Maar hoe komt u er dan toe te veronderstellen, dat elders, waar nood en honger wel heersen, de mensen net zo zullen denken en reageren, als u op het ogenblik pleegt te doen? Dus in termen van solidariteit, rechten, samenwerking e.d.? Dit zijn in feite in die andere landen maar leuzen van minderheden. Wanneer het gaat om een zich verzetten tegen een bestaande macht, moet u niet denken, dat het allen idealisten zijn, die dit doen, mensen die zich op willen offeren om een ieder te bevrijden. Realiseer u, dat het dan voornamelijk gaat om mensen, die hun gevoel van eigenwaarde willen bevredigen, aangevoerd door leiders, die idealistisch spreken, maar die er toch wel bovenalles opuit zijn voor zich macht te verwerven. Of die macht dan door hen gebruikt zal worden in overeenstemming met hun uitspraken, danwel voornamelijk zal dienen om hen elke gewenste liefhebberij en zelfverheffing mogelijk te maken, weet je nooit zeker.

Neem Chili. Het is natuurlijk aardig te spreken over Allende als het prototype van een socialistische leider, een door idealen gedreven staatsman. In feite is hij een uitzondering. Niet aan de onmacht van het socialisme, maar aan het feit, dat deze leider bij uitzondering ideaal boven machtsuitoefening stelde, is de oorzaak van zijn ondergang. De man was te eerlijk, te oprecht. En toch kan zelfs, wat hem betreft, worden aangetoond, dat hij zich een aantal voorrechten aanmatigde, toen hij president was, die niet bepaald stroker met het beeld, dat de burger zich pleegt te maken van de leefwijze van een oprechte socialist.

In dergelijke termen kun je natuurlijk ook spreken over een Pinochet en stellen, dat dergelijke mensen de levende demonen van deze wereld vormen. Maar deze man doet gewoon, wat

hij vanuit zich en voor zich goed acht. De man is geen demon en geen dwaas. Deze man doet gewoon wat volgens hem juist is. U kunt dan zeggen, dat er dingen gebeuren in zijn land, die u herinneren aan het drama van Putten en dergelijke zaken. U hebt gelijk. Die dingen gebeuren er ook. Maar vergeet niet, dat vergelijkbare zaken ook voorkwamen in Indonesië, toen Nederland daar politionele acties uitvoerde.

O, u dacht, dat uw land toch anders was, dat mensen als 'n Pinochet toch wel heel andere wezens zouden zijn? Vergis u niet. Wat dat betreft zijn alle mensen ongeveer hetzelfde. Het droombeeld van de bewustgeworden mens kan nooit waar gemaakt worden vanuit de massaliteit van b.v. een volk, maar alleen vanuit het eigen ik.

Maar helaas beseffen mensen de strijdigheid niet, in hetgeen zij zeggen en doen. Wanneer ik u een voorbeeld moet geven, zo verwijs ik u naar uw eigen land. B.v. naar uw huidige ministerpresident.

Wij, zo spreekt hij eerlijk en oprecht, zijn er van overtuigd, dat de mens een grotere verantwoordelijkheid voor zijn eigen bestaan moet dragen. Jawel. Maar geen eigen beslissingsrecht, wanneer het gaat om abortus. En een verbieden van porno films. Want kennelijk meent de man even oprecht, dat je in dergelijke zaken de mensen niet volgens eigen verantwoordelijkheid moogt laten handelen en leven.

Tegenstrijdig? Zeker. Maar meent u nu werkelijk, dat dergelijke strijdigheden alleen voorkwamen bij de partij van de heer van Agt? De heer den Uyl en zijn partij waren ook niet bepaald konsekwent en trouw aan hun leer.

Onder den Uyl zijn er b.v. kapitalen gestoken in industrieën zonder daarvoor, zoals marxistisch juist zou zijn, gelijktijdig grote zeggingschap in die bedrijven te nemen.

Wie eerlijk is, beseft, dat er millioenen zijn verkwist aan bedrijven, die dank zij subsidies nog twee jaar in uw land bleven werken en met de zo verkregen gelden alvast in het buitenland, waar belasting en arbeidskosten voordeliger uitvallen, alvast hun volgende bedrijf opzetten. Zodra zij, dank zij de mogelijkheid tot opereren zonder verlies gedurende enkele jaren alles op orde hadden, beëindigden zij toch geheel of grotendeels hun bedrijfsvoering in uw land.

Ik kan u niet kwalijk nemen, dat u dergelijke dingen al weer vergeten hebt. Mensen vergeten nu eenmaal snel. Mij maakt het werkelijk niets uit, of u voor of tegen Oranje bent. Ik kan oprecht zeggen, dat u een heel goede koningin hebt. Maar of die koningin en alles, wat daarmee samenhangt, nu werkelijk de meer dan f 10.000.000 waard is, die zij de staat kost. Dat moet u zelf maar uitmaken. Maar links, d.w.z. de PvdA van den Uyl heeft ook gezegd: wij willen de republiek.

En degenen, die menen, dat deze partij in feite de vrijheid van alle mensen voorstaat, zijn mogelijk reeds vergeten, dat een dame, die in de partij-hiërarchie erg hoog staat, de berlijnse muur, symbool van onvrijheid, sociaal-historisch gerechtvaardigd noemde. M.a.w.: de praktijken, die voeren tot het ontstaan van die muur en al, wat daarmee samenhangt, zijn vanuit haar standpunt gerechtvaardigd. Ik spreek geen oordeel uit. Dat moet u maar doen. Maar het lijkt mij de moeite wel waard, daarover eens na te denken.

Ik kan op deze wijze nog verder gaan en u b.v. duidelijk

maken, dat de denkbeelden, die de heer Wiegel heeft t.a.v. de maatschappij, in feite neerkomen op een: wanneer je niet werkt en niets hebt in de gemeenschap, dan behoef je nu wel niet direct te creperen, maar alle luxe, zelfs een bioscoopje en een sigaret komen je dan toch niet werkelijk toe, want je werkt immers niet? Iets wat de man, overigens langer omschreven en veel beter verwoord, op een van de partijcongressen enkele jaren geleden liet horen. Meende hij dit nu of niet?

Wanneer je je al dergelijke dingen alleen reeds realiseert, moet je toch wel tot de konklusie komen, dat alle zekerheden, waarover je meent te beschikken, alle beelden van toekomstige ontwikkelingen, in feite droombeelden zijn en meer niet?

Het lijkt me, dat men de mensen voedt met illusies, zodat zij nijver achter de hen voorgespiegelde ideale wereld zullen blijven aanjagen als achter een fata morgana, om uiteindelijk te verdorsten in een woestijn van ambtelijkheid, die gelijktijdig de algehele ontrecting betekent van een ieder, die zichzelf wil zijn en blijven.

U vindt dit alles nogal pessimistisch? U hebt wel gelijk. Wanneer je de werkelijkheid probeert te stellen tegenover de algemeen gangbare droombeelden, ben je altijd erg pessimistisch in de ogen van hen, die graag dromen. Toch wil ik tegenover uw gevoelens enkele feiten stellen.

Er zijn nog steeds mensen die dromen, dat zij wijs genoeg zijn om voor u te bepalen, wat u moet en moogt doen. Maar bent u nu werkelijk allemaal zo stom, dat u dit niet bemerkt? Bent u werkelijk zo van agterlijk?

Ik dacht, dat er heel wat mensen leven, die bereid zijn om te zeggen: dit zijn mijn waarden, dit is mijn leven en daarvan hebt u maar af te blijven. Ik zal zelf wel uitmaken, hoe ik leef en wat ik doe. En dit is volgens mij een kenmerk van beginnende bewustwording.

Ik heb het niet zo op al die mensen, die u toeroepen: Denkt niet langer. Wij zullen u wel bevrijden, Volgt ons. Zeker niet, wanneer zij u de straat op willen sturen, of anderen met overtuigingsmiddelen en geweld hun vrijheid van leven willen doen ontnemen.

Er is eens een man geweest, die burgerlijke ongehoorzaamheid tot een hoge kunst ontwikkelde: Ghandi. Deze advocaat, waarover u dan verder moogt denken, wat u wilt, was zeker geen heilige, ook al proberen zijn bewonderaars dit van hem te maken.

Maar hij beseftte één ding goed: Het is moeilijk hard op te treden tegen mensen, die zich niet verzetten, maar alleen weigeren te doen, wat van hen wordt verwacht en in de plaats daarvan doen en tonen, wat zij juist achten. En moeilijker wordt het nog, wanneer dergelijke mensen zich ondanks geweld en beloften van gunsten, geen andere wijze van handelen laten aansmeren.

In uw wereld zien wij, overal, steeds meer mensen die zeggen: voor mij behoef het niet meer. Ik ga leven op mijn manier en ben bereid daar de gevolgen van te nemen. Dit is een heel positief teken. Want dergelijke mensen volgen dan mogelijk wel een persoonlijke droom, maar laten zich niet meer klakkeloos door anderen manipuleren. En een eigen droom kan

altijd nog geïnspireerd zijn, door hetgeen men vroeger ooit was en de mens zo nog helpen zijn eigen ik meer waar te maken. Maar aan de opgelegde droombeelden van de gemeenschap heb je in geestelijk opzicht weinig of niets.

Je hebt er werkelijk niets aan, wanneer je je droom tot werkelijkheid probeert te maken, zoals sommige mensen in Israel die stellen: Wij hebben geen erkenning nodig, van niemand op deze wereld. Want de God van Abraham en Mozes heeft ons reeds vele duizenden jaren geleden erkend.

Dat je dit gelooft en je zo uitverkoren probeert te gevoelen, is mij best. Maar wanneer dan steeds weer blijkt, dat die God niet ingrijpt, wat heb je dan? Moet je dan soms atoombommen gaan gooien?

Zeker, zij hebben dergelijke bommen, ik meen vier of vijf middelgrote. Zij zeggen, dat zij die kunnen maken, maar in feite hebben zij deze verschrikkelijke wapens reeds.

Wanneer dit land aangevallen wordt, omdat het met niemand rekening wil houden, zodra het om eigen visie van recht op bepaalde gebieden gaat, is de kans groot, dat men inderdaad als redmiddel een of meer van die bommen gaat gebruiken. En daarmee zal men natuurlijk alle grote staten opeens tegen zich krijgen, dat is zonder meer duidelijk. Bovendien zal de mogelijkheid zich eens met de arabieren te verzoenen dan geheel uitgesloten zijn.

Deze mensen kunnen niets bereiken. Hun God steunt hen niet werkelijk. Wanneer zij hun geloof en hun land willen behouden, zo zullen zij daarin alleen kunnen slagen door uit te gaan van de werkelijkheid, waarin zij leven en nooit door alleen uit te gaan van enig ideaal, geloof of droombeeld.

Ook voor de palestijnen geldt hetzelfde: zij zouden meer zich met de feiten bezig moeten houden en minder met stellingen en al dan niet vermeende rechten. Zij moeten zich ook niet blindstaren op de welvaart van Israel.

Een van de feiten, die zij steeds weer over het hoofd zien, is het feit, dat zij zoveel tijd hebben besteed aan het opleiden van soldaten, terroristen en volksmenners, dat zij op dit ogenblik eenvoudig niet voldoende deskundigen en geschoolde werkers om in staat te zijn het land Israel op redelijke wijze over te nemen. Zelfs indien zij het ten geschenke zouden krijgen, zouden zij de welvaart van Israel nooit kunnen handhaven. Zodra zij gekonfronteerd worden met de werkelijkheid, zal de droom van vele palestijnen over wel eigen land, weelde en vele nieuwe mogelijkheden, wegsmelten als sneeuw voor de zon.

Er is heel wat misleiding en zelfmisleiding op uw wereld. U kunt daar tegenover stellen, dat er steeds meer mensen komen, die zelf weten wat zij willen, ook onder de palestijnen. Dat is geheel juist. In uw land was een palestijn aangesteld als vertegenwoordiger van een arabische staat en bleek zich boven de kleine dromen van het merendeel van zijn volk uitgewerkt te hebben.

Let wel: de man voelde zich nog steeds palestijn. Hij wenste nog steeds de terugkeer naar het land, waarop hij, omdat zijn vaders daar vele eeuwen geleefd hadden, recht meende te hebben. Maar toch: met hoeveel humor, met hoeveel begrip voor de tegenpartij ging deze man niet te werk.

Tegenstanders van de palestijnen zie ik nu al de schouders ophalen met de opmerking: nu ja, een enkeling. Maar het zijn die enkelingen, die een werkelijke ontwikkeling mogelijk maken, omdat zij hun eigen droom volgen en niet zo blind zijn voor feiten als de doorsnee.

Zeker, Sadats droom leider te worden in de arabische wereld, was een dwaze droom. Maar hij liet zich niet door de dromen en ingrepen van anderen beïnvloeden. De moed van deze man om ook meer daadwerkelijk naar vrede te streven en daarover zelfs in het bolwerk van de vijand te spreken, bewijst, dat deze politicus niet alleen maar een geslepen vos is. Hij toont moed, ook de moed om naar eigen denken te handelen, terwijl een ieder hem in andere richting probeert te beïnvloeden. Mogelijk zoekt hij zichzelf, maar dan toch zelfstandig. Zeker is wel, dat hij zich niet laat binden door beelden, die anderen ontworpen hebben en een ieder voorhouden als de waarheid en het enig juiste.

Mogelijk denkt u over dergelijke dingen anders. Dat is uw recht, maar wanneer u van die overtuigingen koestert, waarvoor u in feite geen grondslagen kunt geven in eigen leven en ervaring, moet u zich toch eens afvragen, of u uw denkbeelden misschien vooral ontleent aan couranten, radio, t.v., opiniebladen.

Probeer eens te beseffen, of en zo ja in welke mate de voorlichting, die uw wereldbeeld bepalen moet, eenzijdig is. Vraag u af, hoeveel feiten steeds weer verzwegen worden, aan hoeveel feiten men voorbijgaat, terwijl men andere feiten tot in den treure in het brandpunt van uw belangstelling probeert te plaatsen.

Hoeveel dingen gebeuren er niet op aarde, ook zeer belangrijke dingen, waar u in feite niets vanaf weet? In uw eigen land? In uw eigen omgeving? Veel?

Indien u tot die konklusie komt, moet u zich toch ook eens afvragen, of de droombeelden van een betere toekomst, zoals de voorlichters u proberen te doen volgen, wel zo mooi en goed kan zijn, als zij beweren.

Een mens moet zo nu en dan dromen. Maar om tot een droom te komen, die mogelijkheden in zich bergt, kun je je niet verlaten op bronnen en verkondigers buiten je. Dan heb je allereerst een innerlijk gevoel van juistheid van node.

Je innerlijk houdt zich in feite niet bezig met alles, wat eens zal komen, of gisteren anders had moeten zijn. Uw innerlijk omvat steeds weer alles, wat u vandaag bent en vandaag kunt. Indien u eens zoudt proberen met die innerlijke zekerheden te leven en niet met de verkondigde droombeelden van anderen, zou uw wereld voor u al veel beter worden. Maar niet in stoffelijke zin.

U weet het: er zijn heel wat mensen en partijen, die erg royaal zijn voor allen, die hen aanhangen en volgen zonder enige kritiek of poging tot zelfstandig denken omtrent de stellingen, die zij de wereld proberen te geven.

Denk je te veel zelf, dan zal men je straffen, vervolgen of op zijn minst stellen, dat je niet deugt. Maar zelfs onder die kondities zal het leven voor u toch meer bevrediging en bewustwording brengen dan bij slaafse aanvaarding van de heersende denkbeelden zonder meer, mogelijk zou zijn. U leeft mogelijk niet zo gemakkelijk, zo prettig, maar het leven is

wel veel meer de moeite waard.

Er zijn heel wat feiten, waarvan u hoogstens terloops en in feite door onachtzaamheid van betrokkenen kennis kunt nemen? Weet u b.v. , hoeveel brieven Paulus zelf geschreven heeft? 4 van allen, die op zijn naam staan. Dit bleek uit een betrekkelijk recent onderzoek en werd zowel in een links weekblad gepubliceerd als op t.v. even genoemd. Alle andere brieven blijken, na onderzoek van woordgebruik enz.enz., door anderen geschreven te zijn, die zich bij ondertekening van Paulus naam bedienden.

Men is met een ver onderzoek op het ogenblik zover gevorderd, dat men kan aantonen, dat ook enkele evangeliën niet zo juist en origineel zijn, als wel verondersteld wordt. Het evangelie van Johannes blijkt b.v. te zijn samengesteld uit t.m. twee geschriften. Anderen veronderstellen, dat kanttekeningen per ongeluk in de tekst terecht zijn gekomen. Ook wordt wel aangenomen, dat een kopiïst dergelijke aantekeningen ter vulling van de ruimte in de tekst zou hebben geplaatst.

Op het ogenblik onderzoekt men ook het evangelie van Mattheus. De voorlopige konklusie luidt hier, dat waarschijnlijk niet meer dan een derde hiervan origineel is. Toevoegingen schijnen te zijn gedaan, die licht afwijken in stijl en woordgebruik . Zij zouden van latere datum zijn. De laatste veranderingen zouden rond 700 a 800 n. chr. plaats gehad hebben. Men doet dit onderzoek met taalvergelijkende computers.

U wist daarvan niets af? Tja, openbaar maakt men dergelijke zaken ook liever niet , want u moet toch allen goede christenen blijven, nietwaar? Toch vindt dit onderzoek in Schotland plaats en zou men met enige moeite wel gegevens hieromtrent kunnen krijgen, denk ik.

Maar ja. Waarom zou men u zaken vertellen, die het u moeilijker maken gehoorzame christenen, katholieken, CDA-ers, of socialisten te blijven. Hier spreekt men over de eenzijdige voorlichting van de mensen in het land van Amin, Vorster e.d. Vergeet dan niet, dat ook in uw eigen land, in uw eigen godsdienst, dergelijke factoren een rol spelen.

Er zijn heel wat dingen, die niet gepubliceerd worden. Zelfs van de Dode Zeerollen, waarover toch zoveel werd geschreven, blijft een blad onbekend, omdat hierin gesproken wordt over regels en gebruiken van de essenen, die mogelijke verklaringen inhouden voor het ontstaan van evangeliën, bepaalde gebeurtenissen in het leven van Jezus enz. Enkele copieën zijn weliswaar in omloop, maar tot op heden werden deze gegevens niet meer algemeen verbreid en zeker in voor een ieder gemakkelijk toegankelijke publicaties wordt gezwegen over het bestaan van deze afwijkende gegevens. Mogelijk wel, omdat enkele gegevens omtrent esseense gebruiken en ritens betrekking zouden kunnen hebben op 't verhaal van de geboorte, ontvangenis en andere zaken, zoals het gesprek met de wijzen in de tempel.

Vreemd nietwaar, hoe steeds weer gegevens, die een geldend geloof of systeem zouden kunnen aantasten, in het vergetboek komen, vindt u niet? Uw zekerheden zijn dus geen echte zekerheden. In 9 van de 10 gevallen is iets, wat u als zekerheid wordt voorgesteld, grotendeels opgebouwd uit droombeelden en vervormingen van de werkelijkheid en meer niet.

Indien ik u iets vertel, dan kunt u zich ten hoogste afvragen ,

of het waar is . U kunt proberen de gegevens na te gaan, de stellingen te controleren. En aan het einde van uw werk hebt u dan nog steeds geen werkelijke zekerheid, maar kunt u ten hoogste stellen: Wat gezegd werd, lijkt mij wel heel erg waarschijnlijk. Dus zal ik mijn eigen visie voorlopig mede daarop bepalen.

U kunt zelfs niet zeggen: Wat de geest zegt, is zonder meer waar. Want ook geesten kennen niet de gehele werkelijkheid. Wanneer u zaken als absoluut zeker aanneemt, zonder dit ook te kunnen bewijzen, is de kans groot, dat u allerhande droombeelden in de plaats van de werkelijkheid stelt. En dergelijke dromen maken voor een mens de bewustwording wel heel erg moeilijk.

Bewustwording is: in jezelf weten, wat juist is. Het betekent een innerlijke konfrontatie met de kracht, die men het licht noemt. Het betreft altijd weer een innerlijk de vleugels uit leren slaan, tot je, gedreven door de kracht van het licht, als een vlinder rond kunt dansen in vreemde beelden, die je wereld noemt. Want in uitgetreden toestand kunt u andere werelden betreden, maar de voorstelling, die u daarvan meebrengt, is en blijft toch weer altijd een droombeeld.

Maar dat is niet zo belangrijk meer, wanneer hetgeen je gevoelt voor jou echt is en krachten, die je put uit het licht, echt zijn. Deze dingen zijn werkelijkheid, omdat zij alle feiten van je eigen bestaan mede beïnvloeden en in elke wereld, waar je meent te vertoeven, gelijkelijk op kunnen treden.

Er is een werkelijkheid, die de mens kan leren kennen en beleven, maar de sleutel daartoe ben je zelf. Want wie anders kan u die innerlijk beleving, zekerheid en kracht geven dan het ik zelf, dat zijn banden met de werkelijkheid beleeft?

Dan is het ook niet meer zo belangrijk, of de bijbel nu wel of niet woordelijk waar is. Dan is het niet meer zo belangrijk, of de juiste interpretatie van een marxistisch - leninistische leer over de gehele wereld verbreed wordt. Dan is het zelfs niet meer van belang, dat anderen u steeds weer feiten en gegevens proberen te onthouden, opdat de volgens hen goede en normale gang van zaken voortgang kan vinden. In feite niet.

Laat u alleen niet overbluffen met verklaringen, die kennelijk een deel van de feiten buiten beschouwing laten, zoals de stelling, dat het kleine Nederland een heel grote invloed kan uitoefenen op alle gebeuren in de verdere wereld. Of de droombeelden die stellen, dat u in dit land en terecht in staat bent te oordelen over alles wat in Afrika of elders op de wereld gebeurt.

Ontdoe u van de illusie, dat Nederland grootmoedig en onschuldig is, dat Nederlanders in de laatste eeuwen geen wreedheden tegen medemensen bedreven hebben, dat uw staat altijd juist en rechtvaardig handelt. Want dat zijn illusies, droombeelden, die men u gaarne als waarheid voorhoudt. Doe eens afstand van dergelijke vooropgestelde beelden en besef, dat de Nederlander, ook u, even goed of slecht is als alle andere mensen. Vorster niet, Pinochet niet uitgezonderd, Bresjnev en zelfs Stalin mee inbegrepen.

Begin de feiten te beseffen. Besef, dat u een mens bent,

zoals alle andere mensen. Aanvaard, dat de mensen rond u het zelfde spel spelen als mensen overal op de wereld, ook al gebruiken zij mogelijk aan hen eigene termen en andere stellingen om hun streven te verklaren.

Besef echter bovenal, dat je in jezelf een sleutel draagt voor de waarheid. Je hoeft niet te dromen. Je hebt zelfs geen dromen van node. Alleen aan de werkelijkheid kun je je niet onttrekken.

Leer je eigen innerlijke wereld, je eigen werkelijkheid beter beseffen, je innerlijke processen bewuster waarnemen. Besef de innerlijke krachtbron, die in elke mens schuilt en het een ieder steeds weer mogelijk maakt, bewust meer te doen en te zijn, dan volgens anderen mogelijk en redelijk is.

En als u toch dromen wilt, droom dan uw eigen dromen, dromen, waarin u uzelf bent en waarin u in uzelf ook iets van het goddelijke vuur ontdekt. Want die droom is voor u dan altijd nog beter dan alle andere dromen.

Dat is alles, wat ik wilde zeggen en naar ik hoop is het ook duidelijk genoeg gesteld. Ik zou u nog heel veel kunnen vertellen omtrent de werkelijke achtergronden van b.v. de stille strijd, die gevoerd wordt tussen Duitsland en Frankrijk aan de ene kant en vele andere staten, waaronder de Usa, aan de andere kant. Zoals ik u veel zou kunnen vertellen over de werkelijke verhoudingen in China op het ogenblik. Maar wat hebt u daaraan? Het merendeel van deze feiten komt vroeg of laat heus wel uit. Maar van werkelijke betekenis zijn zij voor u niet, zo min als de beelden van geloof en denken, die u aan anderen ontleent om mee te kunnen tellen, zonder ze met een innerlijke waarheid te kunnen verbinden.

Deze vraag is actueler en belangrijker, dan u waarschijnlijk beseft. Rookgordijnen worden op het ogenblik overal rond u gelegd. In naam van de vrede wordt een oorlog voorbereid en uit z.g. angst voor het geweld wordt vaak een vreemde vrede gesloten, waarvoor u zo dadelijk dubbel de rekening zult moeten betalen.

Mijn raad is; besef zo goed mogelijk, wat er werkelijk aan de hand is. En besef dat u, alleen uzelf, met uw innerlijke kracht en streven naar waarheid, de weg vormt naar een werkelijke innerlijke bereiking. U allen kunt buiten alle intriges e.d. om meer licht op aarde brengen. Misschien zou het voor u de moeite waard kunnen zijn om dit zo goed mogelijk te doen.

Vragen hebt u niet? Zo pessimistisch als sommigen nu denken, hoeft u ook weer niet te zijn. Nog enkele punten, waar u eens aan moet denken:

Wie in de droom de elementen van de werkelijkheid ontdekt en juist daarmee werkt, verbetert niet alleen de wereld, maar zal ook innerlijk een steeds sterkere harmonie ervaren. Ook in uw wereld.

Wie toegang krijgt tot innerlijke harmonieën en de krachten, die daaraan verbonden zijn, zal in steeds grotere mate in staat zijn het noodzakelijke te doen, zelfs wanneer dit redelijk bezien onmogelijk schijnt. Dit geldt ook voor u.

Ten laatste: het is nooit zo donker op de aarde dan kort voor het opgaan van de zon. U leeft in een tijd, waarin schijnbaar de duisternis alles overweldigt. Vergeet daarom niet, dat het licht snel komen moet en komen zal.

Het licht is reeds veel dichtter bij de mensheid dan u denkt. De kilte, de duisternis van deze dagen, gaat voorbij. Zij is geen illusie, geen droom, maar eerder de aankondiging van het licht, van het nieuwe.

Maar, let wel, niet van iets nieuws, dat geheel anders zal zijn dan u ooit gekend heeft. Het is eerder een wereld, die opnieuw kenbaar wordt met al haar kleur, opnieuw vruchtbaar blijkt. Zoals ook de mensheid niet opeens zal veranderen, maar innerlijk steeds weer nieuwe waarden en krachten in zich beseffen zal en zo, vanuit zichzelf, steeds meer waar zal maken, wat menszijn ook volgens het hedendaagse denken in feite betekent: deel zijn van de mensheid, deel zijn van de totaliteit en juist in dit deelzijn van het geheel jezelf zijn, zo aan de uiting en erkenning van het geheel een hogere waarde gevende.

De tijd, waarin dit kenbaar wordt, is al heel dichtbij. Juist daarom is het goed niet te veel te dromen, angstdromen te vermijden en steeds weer je er van bewust te zijn, dat vele drogbeelden je omringen. Dit, opdat u in staat zult zijn de tekenen van de werkelijke kracht te ontdekken, wanneer zij zo dadelijk zelfs in de stoffelijke wereld duidelijk kenbaar worden.

Ik dank u voor uw aandacht.

-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Dit tweede deel van de avond dient meer esoterisch te zijn, maar de zaken, waarmede u voor de pauze bezig was, zijn voor mij toch wel erg verleidelijk. Je zou er leuke raadseltjes bij kunnen maken als b.v. het volgende:

Wat is de tegenstelling tussen de bajes en het parlement? In de bajes zegt iedereen ten onrechte, dat hij er niet werkelijk behoort te zitten. In het parlement zegt men ten hoogste, dat een ander niet op een bepaalde plaats behoort te zitten.

Toch doet het wel gezellig aan voor een buitenstaander, al die verhalen met Hans, Dries en Joop. Het lijkt net Peyton-place in Den Haag.

Maar om hieruit enige esoterische wijsheid te putten wordt moeilijker, al zou je je natuurlijk altijd weer kunnen afvragen: wat wordt het, vanagt? (dat gaat goed) En wij hebben kennelijk een helderziende in ons midden, die het al weet.

Wie innerlijke waarden wil vinden zal het echter heel moeilijk krijgen. Er is natuurlijk wel heel veel gesproken. Maar wat mij bij al het gesprokene vooral opviel, was de enorme ruimte, die er in zat..... Je kon de feiten, waarover men voorgaf te spreken, niet goed zien door de ruimte, die men zich liet. En zelfs wanneer je dacht te weten, waarover het handelde, zat je er nog vaak naast, omdat de terminologie zó technisch was, dat je de indruk kreeg: hier doet iemand zich deskundig voor, die er zelf ook niet veel van begrijpt.

Laten wij ons dan maar liever bezig houden met de innerlijke mens. Daarin komen ook veel wonderlijke tegenstellingen voor en nog meer tussen innerlijk en uiterlijk.

Maar daarover behoeven wij niet veel te zeggen, want die kent een ieder wel voor zich. En daar een ieder hoopt, dat anderen daar niet achterkomen, zal ook ik daarover niets zeggen.

Wie innerlijk zoekt naar waarheid, zoekt in feite naar licht. De meeste mensen beseffen echter niet, dat hij, die naar het licht zoekt, daarmee gelijktijdig voor zich toegeeft niet bepaald verlicht te zijn. En dus het recht niet heeft anderen te zeggen, wat zij moeten doen of laten.

Zij, die denken, dat zij verlicht zijn, zoeken geen licht. Zij menen een licht in de duisternis te zijn, maar in feite vormen zij eerder een duisternis in het licht.

Wat moeilijke zaken zijn. Maar wanneer je je met de meest interne menselijke zaken bezig houdt, moet je toch ook wel enige regels kunnen stellen. Hier komen er enkele:

Op het ogenblik, dat ik beseft te zoeken naar licht, erken ik ook mijn eigen onvermogen en duisternis. Hierdoor zal ik mijzelf niet meer overschatten, maar wel steeds weer zoeken de innerlijke krachten te vinden om iets meer te zijn, dan ik nu beseft te zijn.

Wanneer ik zelf nog vaak duister ben en in het duister verkeer, kan ik niet veel rechten t.a.v. anderen doen gelden. Ik mag niet eisen, dat zij voor mij iets zullen doen, ik mag anderen niet bevelen iets te doen, waarvan ikzelf de betekenis nog niet geheel ken. En indien ik al weet, wat gedaan moet worden, zo geldt nog altijd: zolang je dit zelf niet doet, kun je een ander moeilijk bevelen het wel te doen.

Wanneer je een ander dezelfde maatstaven aanlegt, die je ook voor jezelf hanteert, zul je ontdekken, dat onderling begrip en onderlinge harmonie beter bereikt kunnen worden.

Maar ja, wanneer je eenmaal een redelijk grote harmonie hebt gevormd, kun je er mee naar een concours gaan en wanneer je dan nog goed speelt ook, krijg je mogelijk een prijs.

Zoek altijd weer samenwerking met anderen. Tracht nooit anderen terzijde te schuiven, want dat veroorzaakt alleen maar moeilijkheden. Wie licht zoekt, moet het zoeken in datgene, wat hem met anderen verenigt. Want het licht is de kracht, die alles verenigt.

Zeker, deze eenheid is geen vereniging, die in Nederland erkend wordt of koninklijke goedkeuring kreeg. Zij heeft ook geen rechtspersoonlijkheid en wordt maatschappelijk meestal niet erkend. Maar de werkzame harmonie tussen mensen, die zo meer bereiken dan anders mogelijk zou zijn, is al ouder dan de staat der Nederlanden.

Meen vooral niet, dat u, door uzelf te benoemen of te laten benoemen, ook werkelijk iets wordt. De naam, die je jezelf geeft of laat geven, verandert niets aan je persoonlijkheid. Indien u zichzelf opeens een christen gaat noemen, verandert voor u alleen de wijze, waarop u zichzelf verklaart, dat hetgeen u doet, goed is.

Beoordeel nooit hetgeen je gedaan hebt als kwaad of goed. Handel liever steeds weer goed volgens je eigen beseft op het ogenblik, dat dit handelen werkelijk mogelijk is.

Denk nooit, dat esoterie iets is, wat weinig of niets te maken heeft met je daden. Op het ogenblik, dat je innerlijk bewust wordt, moet je dit ook uiterlijk waarmaken. Op het ogenblik, dat je uiterlijk het juiste waarmaakt, ervaar je

innerlijk harmonie en wordt je je van jezelf en je wereld meer bewust. Uiterlijkheden en het innerlijk zijn in feite een voortdurende wisselwerking.

Meet je innerlijk bewustzijn nimmer aan anderen, want een ieder kent zijn eigen en mogelijk geheel afwijkende bewustwording.

Het volgende klinkt u mogelijk bekend: Bij elke verdere bewustwording schijnen wij door een poort te gaan, waarop wij een wijdere wereld leren betreden en beseffen. Als ervaring kan dit vaak juist zijn, maar de reden ervan is niet, dat wij een nieuwe wereld betreden, maar dat wij ons opeens bewust worden van innerlijke waarden, waardoor wij de zaken beter beseffen, zoals zij werkelijk zijn.

M.a.w.: leer jezelf begrijpen, leer beseffen, hoe de kracht in je bestaat en je komt verder, of het nu poort wordt genoemd of niet.

De volgende raad is bestemd voor een ieder, die oprecht innerlijke kracht, harmonie en bewustwording nastreeft: Behandel uzelve nooit zoals een politicus zijn problemen benadert. Anders is de kans aanwezig, dat uw besef kleiner en uw probleem groter wordt, omdat u eenvoudig doet, of het niet meer bestaat.

Eerst wanneer u begrijpt, dat het beter is kleine dingen te doen en kleine dingen te beseffen, dan te spreken over grote dingen, die je toch niet waar kunt maken, zult u innerlijke harmonie ervaren en werkelijk in en buiten uzelf waar kunnen maken.

U hebt geen kommentaar? Ik ook niet, of dat moest zijn, dat ik dit alles liever gezegd zou hebben tegen Hans, Dries en Joop, want die zouden het nodig hebben. Maar ja, die zijn zo druk bezig allerhande bij elkaar te praten, wat zij niet waar kunnen maken in de hoop, dat niemand er tijdig achterkomt, wat zij werkelijk aan het klaarmaken zijn, dat zij toch niet zouden luisteren.

U vindt dit vreemd? Zo gek is het toch niet hoor. Het is een weergave van de feitelijke toestand. Weet u trouwens, wat politiek in feite is? Het is de kunst anderen te doen geloven, dat je het tegenovergestelde zult doen, van hetgeen je werkelijk aan het voorbereiden bent. Waarop je de mensen voor een voldongen feit plaatst, zegt, dat zij dit voor eigen bestwil moeten aanvaarden en hoopt in de tijd, dat men daarover moppert de nodige maatregelen te kunnen nemen, die het mogelijk maken de mensen te doen veronderstellen, dat zij nu hun gelijk toch krijgen, terwijl zij er gelijktijdig nog dieper instinken.

Een dier heeft nu eenmaal zijn instinct en iemand, die als leek aan politiek wil doen, stinkt er nu eenmaal in.

Trouwens, als je geen leek bent, zit het ook ongeveer zo. Wanneer je anderen duidelijk wilt maken, dat je het recht hebt hen te leiden, moet je hen misleiden. Maar om dat goed te doen, moet je ook jezelf steeds meer misleiden, want zonder overtuiging kun je het mislijden van anderen op de duur niet volhouden. Dat geldt wel vooral wanneer je een volhoudertje bent. En er zijn heel wat harde koppen in de politiek. Soms zo hard, dat je je afvraagt, of zij soms massief zijn

Je ziet het steeds weer gebeuren, de onoprechte prediker gaat zelf steeds meer geloven, in hetgeen hij anderen predikt.

Wanneer dit je overkomt, omdat je iets predikte in de hoop, dat anderen niet zouden ontdekken, wat je werkelijk dacht, dan denk je op de duur zo anders dan je ooit dacht te gaan denken, dat je voor problemen komt te staan, die je innerlijk niet meer kunt oplossen.

Hebt u wel eens opgemerkt, dat grote staatslieden zo sterk verouderen in korte tijd? Dat is hiermede eenvoudig te verklaren. Infeite is het een esoterische oorzaak: diep in zich weten zij, dat zij niet zijn, wat zij voorgeven te zijn, terwijl zij zichzelf voortdurend voorhouden, dat zij meer zijn en altijd doen, wat zij beloofd hebben te doen, zodat zij in de ogen van anderen inderdaad steeds meer zijn, wat zij voorgeven te zijn, echter beseffende, dat zij steeds minder zijn, wat zij in de ogen van anderen zijn, zodat zij zich uitputten in pogingen aan zich de illusies van anderen waar te maken. In deze strijdigheid verteren zij hun innerlijke en levenskrachten steeds sneller. Om daaraan te ontkomen stellen zij dan steeds maar weer nieuwe beampten aan, die hun verantwoordelijkheden moeten dragen en als zondebok kunnen dienen.

Maar dan blijkt, dat ambtenaren, die in aantal toenemen, ook weer steeds lastiger worden. En dat valt dan weer tegen. Trouwens, de russen hebben voor dergelijke beamptenbundels een heel mooi woord: apparaat.

Zeg je het op zijn nederlands: apparaat, dan denk je op eens minder aan ambtenaren dan aan iets, dat dient om blikjes open te maken en bonen te snijden. Wat nog niet eens zo heel gek is, want een goed ambtenaren-apparaat is in staat, om menige brandkast open en deels leeg te maken, zelfs wanneer er rare snijbonen tussen schuilen.

Maar 'n apparaat is in feite niet veel anders dan een structuur, die je opbouwt om voor jou de dingen te doen, die je vreest zelf niet goed te kunnen doen. Een ambtelijk apparaat wordt in zeer vele gevallen hoofdzakelijk geschapen om het hooggeplaatste mensen mogelijk te maken minder fouten te maken, dan zij vrezen zonder dit apparaat te maken, waardoor zij inderdaad gemeenlijk andere en veel ergere fouten gaan maken. Hiedoor krijgen de staatslieden op de duur het gevoel, dat zij uitgeput zijn en niets anders dan fouten kunnen maken. Zij laten dan alles in feite aan hun beampten over. Maar dit houdt in, dat een sociaal mechanisme in de plaats komt van werkelijk denken en handelen.

Wanneer je een komputer alle beslissingen laat nemen, wat zal het resultaat zijn? Vraag een komputer eens de enige juiste levensfilosofie op te stellen. Alles, wat er uit zal komen, is hoogstens iets als: denken, denken, denken, denken.

Vraag een oplossing voor alle menselijke problemen en de komputer zegt: veel mensen veel problemen, geen mensen, geen problemen. Want zo werkt dat.

Men gebruikt veel computers in deze tijd en gemeenlijk werken die dingen uitstekend. Maar helaas weet een komputer alleen, wat een ander er in stopt. De komputer neemt al zijn gegevens als waar aan, tenzij zij met elkander strijdig zouden zijn. Zolang je niet niet alle gegevens kent, die in een komputer werden gevoed, zul je ook nooit kunnen weten, of de uitkomst, die de machine geeft, klopt, feitelijk juist is.

Kortom: wanneer men op een komputer vertrouwt, vertrouwt men in feite vooral op de programmeurs. En wanneer die niet

deugen, deugt het gehele systeem rond de komputer ook niet meer. En dan deugen de beslissingen ook niet meer, die genomen worden door mensen, die zich daartij op komputers baseren.

Maar geldt iets dergelijks ook voor uzelf niet? Wanneer de mensen het zelf niet meer weten, kijken zij b.v. in de bijbel of b.v. in tarotkaarten. Daarin vindt u dan een uitspraak en zegt tot uzelf: Dit is mijn antwoord, zo moet het.

Alleen, wie heeft dit antwoord dan wel geprogrammeerd? De uitleg, die u geeft aan spreuken uit de bijbel in verband met uw eigen omstandigheden, werd geprogrammeerd door uw onderbewustzijn. Bij de tarot dito. Kortom: u vertelt uzelf middels een autoriteit, die in feite in diervoege voor u niet bestaat, dat u gelijk hebt, wanneer u datgene doet, wat u onderbewust verlangt of vreest, zonder dit bewust te willen of te menen. Daarom mag je dergelijke in feite persoonlijke uitleggingen nooit voor anderen beslissend achten. Voor jezelf kan het er nog net me door, omdat het in feite een beroep op je onderbewustzijn betekent.

Maar zodra het anderen betreft, betekent het vaak, dat je met een schijn van onfeilbaarheid in feite stommiteiten uithaalt, die je tegenover die ander nooit meer goed kunt maken. Wanneer je dus met heilige boeken, orakels e.d. te maken hebt, moet je nooit beweren, dat dit zo en niet anders voor alle anderen gelden zal. Stel: dit is mijn waarheid en meer niet. Voor mij geldt dit inderdaad. Dan zul je harmonischer en op de duur ook veel bewuster leren handelen en denken.

Maar ja, is dit nu in feite esoterie of niet? Na een onderwerp als het voorgaande mengen zich bij mij de associaties. Wanneer de mensen zich eerlijk met politieke problemen en toestanden bezighouden, zie ik altijd weer, dat zij er pessimistisch van worden. Want zij denken, dat dit alles, zoals zij het begrepen hebben, voor een ieder moet gelden. En men gevoelt zich machteloos. Maar waarom eigenlijk?

Wanneer u op een stoel gaat zitten, waarop toevallig een brandende peuk ligt, blijft u dan rustig zitten onder kreten als: Wat jammer, nu gaat mijn goed er aan? Of staat u op en kijkt u, of u er iets aan kunt doen? Handel dan ook zo, wanneer u met politieke of andere problemen gekonfronteerd wordt: Sta op en probeer er, zover u kunt, iets aan te doen. Beseffende wat er aan de hand is, kunt u immers terug vallen op uw eigen innerlijke werkelijkheid en kracht? Dan is er nog veel mogelijk voor u.

Je weet voor jezelf altijd weer heel goed, wat je wilt, wat je kunt, wat voor jou belangrijk is. Doe er iets aan, met geestelijke kracht, innerlijk licht en alle andere middelen, waarover je op harmonische wijze kunt beschikken. Dan wordt alles beter en u wordt bewuster.

Trouwens: een politicus is een eerlijk en eerzaam man, die er van overtuigd is, dat hij anderen voor hun eigen bestwil moet bedriegen, nietwaar?

De bewuste echter is iemand, die beseft, dat, wat er ook gebeurt en hoe alles ook loopt, er goed aan doet zichzelf niet te bedriegen, zodat hij bewust en eerlijk kan blijven reageren, waar hij ook buiten zich een noodzaak daartoe erkent.

En dat was het dan weer. Goeden avond.

d.d. 20 januari 1978

-0-0-0-0-0-